

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2019. január 27.

Kávéházi vendég: MOHAY BENCE

2008-ban, még egyetemistaként kezdett el a Telesportnál dolgozni. Segédszerkesztőként és riporterként itt ismerkedett meg a szakma alapjaival, miközben a Budapesti Corvinus Egyetemen végezte tanulmányait. 2009 őszén fél évig Spanyolországban tanult ösztöndíjjal. 2011 nyarán diplomázott, részt vett a Nemzetközi Sportújságíró-szövetség (AIPS) Ifjúsági Sportriporter-képzésén a kínai Shenzhenben. 2011 januárja óta vezet műsort, a köztelevízió sportműsoraiban látható.

A KÉSZ TISZTÚJÍTÓ TAGGYŰLÉSÉRŐL

A KÉSZ alapszabályába foglaltak szerint a helyi csoportok tisztségviselőinek (elnök, titkár, pénztáros) mandátuma 5 évre szól, ennek elteltével került sor tisztújító taggyűlésre január 14-én (h) a Józsefvárosi KÉSZ Csoportban. A levezető elnök, dr. Galgóczy Gábor, megválasztása után a közgyűlés elfogadta a napirendi pontokat: 1. Választási és Szavazatszámlláló Bizottság választása, 2. Helyi tisztségviselők választása, 3. Egyebek

A vezetőség beszámolóját Péchy Máriától, a csoport elnökétől hallhattuk az előadásokról, a filmklubról, két tagunk tevékenységéről a plébánia képviselői testületében, karitatív tevékenységünkről, kirándulásokról, zárandoklatokról, a KÉSZ országos rendezvényein való részvételről. Megköszönte Galgóczy Gábornak és Áginak, Csóka Sacinak, Szekeres Editnek, Alexi Erzsébetnek, Laci és Tóni atyáknak a csoportért végzett munkáját. Ezután Csóka Lajosné pénzügyi beszámolója következett: Két rendkívüli kiadás merült fel az év folyamán, az egyik a Józsefvárosi KÉSZ csoport megalakulásának 20 éves évfordulója, a másik egy 46 ezer forintos karitatív kiadás. Ezzel együtt pozitívan zárult a pénzügyi év, és nincs szükség tagdíjmelésre.

A beszámoló elfogadása után került sor a tisztségviselők megválasztására. A szavazás eredménye, hogy a következőkben is Péchy Mária látja el az elnöki, dr. Galgóczy Gáborné a titkári és pótküldötti, Csóka Lajosné a pénztárosi feladatokat.

Csoportunk nevében köszönjük Marinak, Áginak és Sacinak az évek óta végzett munkájukat, és azt, hogy vállalták a tisztséget a további évekre is. 2019-ben is sok szép programunk lesz: előadások, zárandoklatok, kirándulások (egyebek között Pozsony, Diósgyőr, Zemplén), múzeum és színház.

Összejövetelünket Laci atya születésnapjával felköszöntésével zárjuk, Isten éltesse sokáig!

Vermes Ágota

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2019 JANUÁRJÁBAN

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseiket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

A Szentírás gyakran hasonlítja Isten és az ember kapcsolatát a férfi és nő közötti kapcsolathoz, azaz a házassági, családi kapcsolathoz. Szent Pál magasztos szavakkal méltatja ezeket az efezusi levélben: „Ti férjek, szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat! Önmagát adta érte, hogy a víz fürdőjében az ige által megtisztítva megszentelje, és dicsővé tegye magának az egyházat, hogy sem folt, sem ránc, sem más eféle ne legyen rajta, hanem legyen szent és szeplőtlen. Ugyanígy a férfiak is úgy szeressék feleségüket, mint önnön testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti. Hiszen soha, senki sem gyűlöli a testét, hanem táplálja és ápolja, akárcsak Krisztus az egyházat, mert tagjai vagyunk az ő testének. »Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és ketten egy test lesznek«. (Ter 2,24) Nagy titok ez; én pedig Krisztusról és az egyházzal mondom!» (Ef 25-32).

Istennel való kapcsolatunkat nem szoktuk jegyesi vagy menyegzői kapcsolatként kezelni.

A Szentírásból kiindulva és a Szentírásra támaszkodva azonban kimondhatjuk, hogy minden szentség – az Eucharisztia is – az Istennel való jegyesi vagy menyegzői kapcsolat szolgálatában

áll. Ebből a szempontból a házasság szentsége kiemelkedik a többi szentség közül, ideértve az egyházi rend szentségét is: „Is-ten féltékenységgel vagyok féltékeny rátok. Eljegyeztelek ugyanis titeket egy férfinak, hogy mint tiszta szűzet vezesselek Krisztushoz.” (2 Kor 11,2-3) – mondja Szent Pál.

A házasság szentségében egy férfi és egy nő egy testté lesz, és az Eucharisztia által egyként kapcsolódik be Krisztus és az Egyház közötti egységbe.

Mit jelent számotokra mint egyéneknek és mint házaspárnak a Krisztus és az Egyház közötti egységbe való bekapcsolódás?

Ahogy a férfi és a nő kapcsolatát ünneplő menyegzői lakomat az emberek a lehető legszebbre, legünnepélyesebbre igyekeznek tenni, az Egyház is a századok során végig és minden kultúrában arra törekedett, hogy az Eucharisziát, ezt a csodálatos misztériumot, megfelelő körülmények között ünnepelje. Valóban, hogyan is lehetne megfelelő módon fogadni az ajándékot, amelyben az isteni jegyes folyamatosan adja önmagát a menyasszony-Egyháznak, amikor átadja a hívők egymást követő nemzedékeinek a kereszten egyszer s mindenkorra, mindenkiért bemutatott áldozatát és eledelül nyújtja önmagát minden hívőnek? Bár a „lakoma” természete családiasságot sugall, az Egyház sohasem engedett a bizalmaskodó „közvetlenség” kísértésének, mert nem feledkezett meg arról, hogy jegyese az ő Ura, és hogy ez a lakoma örökre áldozati lakoma, amelyet a Golgotán kiontott vér jellemez. Ezt az ünnephez méltó tiszteletet mutatják az őskeresztény családok „házában” felállított eucharisztikus asztaloktól kezdve az első századok ünnepélyes bazilikái, a középkor hatalmas katedrálisai és a mai kisebb-nagyobb templomok egyaránt. (vö. *Ecclesia de Eucharistia*, 48–49.)

Mind a házasság, mind az Eucharisztia az egész Egyháznak szóló ajándék. A két szentség közötti szoros kapcsolat szép, tartalmas kifejezése a misében tartott esküvő, messze túlmutatva azok véleményén, akik a szentségi házasságot csak templomi ceremóniának, egyházi jogi aktusnak, egy új papírnak vélik.

Amikor gyerekeitek esküvőjét szervezitek, hogyan tudjátok megtalálni a helyes mértéket a kellő ünnepélyesség és tiszteletadás, és a meghitt, bensőséges légkör megteremtése között?

A családban zajló élet a mindennapok apróságából áll össze. Így volt ez Jézus, Mária és József szent közösségében, a Szent Családban is, amelyben példaszerűen tükröződött a szentháromságos közösség szépsége. (vö. *Gaudete et exsultate*, 143) József és Mária házasságában Jézus „növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt” (Lk 2,52). Első csodáját is egy induló házasság érdekében tette.

Tanításában szüntelenül utal a házasság képére: felidézi a menyasszonyra és vőlegényre várakozó szüzek alakját, a végső beteljesedés boldogságát a menyegzős lakoma képében szemlélteti. Hasonlatai tele vannak a családi életből vett mozzanatokkal: a kovászt tészta keverő asszony, az elgurult drachmáért házát tűvé tevő asszony, a gyermekét váró, majd vajúdó, és a szülés után örvendő anya, a tékozló fiút fáradhatatlanul hazaváró apa... Direkt módon is újra meg újra szól a házasság védelmében szemben az ember „keményszívűségével”, ismételten emlékezteti kortársait a házasság intézményének igazságára: „Kezdetben ez nem így volt” (Mt 19,8). Amikor Jézus szentségi méltóságra emeli a házasság intézményét, megőrizve annak természetes voltát, természetfelettivé emeli. Így teszi képessé a házasság szentségét egymásnak kiszolgáltató férfit és nőt arra, hogy egymásnak és születendő gyermekeiknek szüntelenül Isten szeretetét ajándékozzák és kegyelmét közvetítsék; hogy egy életen át megjelenítsék Istennek azt az örök, visszavonhatatlan, megelőző, önmagát ajándékozó szeretetszövetségét, amellyel Jézus Krisztusban szereti az embert. A házasság szentségében a férfi és a nő Isten emberek iránti szeretetének jele lesz.

Korunkban a szeretet sokak számára énközpontúvá vált, a szeretetet azon mérik le, hogy engem boldoggá tesz-e, vagy sem.

Jézus a házasság szentségében élőket a „teközpontú” szeretet gyakorlására hívja meg: Add életedet a másikért! Önmagát állítja elének például: „ti is úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket” (Jn 13,34). Önmagáról pedig így vall: „életemet ... senki sem veszi el tőlem: én adom oda magamtól” (Jn 10,18). Az ember a szentség erejében válik képessé a szó legteljesebb értelmében a mind önzetlenebb szeretetre, a legteljesebb kibontakozásra.

A szentségi házasságban élők arra törekcszenek, hogy úgy szeressék házastársukat és törődjenek vele, ahogyan Krisztus az Egyházzal teszi; hogy becsülettel és szakértelemmel végezzék a munkájukat a társadalom szolgálatában; hogy türelemmel segítsék és tanítsák a kicsiket Jézus követésére; hogy küzdjenek a közjóért, és tudjanak lemondani egyéni érdekeikről. (vö. *Gaudete et exsultate*, 14.)

Hogy tudjátok gyerekeiteket az önző, individualista fogyasztói gondolkodás helyett a te- és tiközpontú szemléletben nevelni? Megtudjátok-e nekik az adás és elfogadás örömét mutatni?

A házasság szentsége a szentháromságos Isten tette. Az Atya az, aki férfinak és nőnek alkotta az embert, hogy megajándékozhassa őt a házasság és családi élet boldogságával. A Fiú az, aki a házasságra rendelt embert meglepte a házasság szentségével. A Szentlélek pedig az, akinek az erejében a férfi és a nő a szó legteljesebb értelmében eggyé válik. A Szentlélek a férfit és a nőt sajátos értelemben egy testté teszi Krisztusban, képessé téve őket arra, hogy egymásban különleges módon Krisztust szerethessék, hogy a házasság szentségében szüntelenül bemutathassák az ő sajátos istentiszteletüket, hódolatukat Isten előtt. A Szentlélek a házasság szentségében kimondott „igen”-t szüntelenül mélyülő és táguló valósággá teszi, az Ő erejében válik ez az „igen” hűséggé. *Bíró László tábort, családreferens püspök*

LEPÉNY „KÉSZ” MÓDRA

Hozzávalók: Tésztához: 1 kg liszt (én fele rétes fele simát használok), 3 db egész tojás, 2 dl olaj, 2 dl tej, 1 k.k. cukor, 5 dkg élesztő, 1 t.k. só, ha szükséges még tej

Feltéthez (sós): 15-20 dkg sonka, tarja, maradék felvágott, szalonna stb., 2 nagy fej hagyma, 1 nagy pohár 20 %- os tejföl

Feltéthez (édes): 1 kg barack, fahájas cukor, ízlés szerint megszórva vagy 1 kg szilva, mákos szegfűszeges kristály cukorral, ízlés szerint megszórva, de lehet túróval vagy más gyümölcscsel is készíteni.

Munkamenet: A lisztet és a sőt összekeverem az élesztőt a cukros tejben felfuttatom, olajjal, tojásokkal és ha szükséges még tejjel nem túl kemény tésztát gyúrok. Három felé osztom és gyúródeszkán , letakarva hagyom megkelni. Addig amíg kel, elkészítem a feltétet. A hagymát olajon vagy zsíron megdinsztelem. Ha szalonnát rakok rá akkor apróra vágom, kiolvasztom és arra teszem a hagymát. A hagymához rakom a sonkát és stb. Kicsit dinsztelem, leveszem a tűzről és belekeverem a tejfölt, ha szükséges sózom. Kelés után szétsodorom a tésztákat, tepsibe rakom és megkenem a feltéttel, még hagyom egy kicsit kelni, majd sütöm. Nekem villanysütőm van kb. 25-30perc 180 fokon.

Jó süstést, jó étvágyat!*Kerékgyártó Cili*